

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/54/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813219945
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813219945.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou Korytár, s.r.o , so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, IČO 47 243 279, proti odporcovi: I. C., nar. X.X.XXXX, bytom E., D. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, a to Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO 42 176 778, odporca i vedľajší účastník zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.366,82 eur , takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania spolu vo výške 324,04 eur, ktoré trovy je povinný navrhovateľ zaplatiť na účet zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, Lučenec, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným súdu 12.9.2013 domáhal proti odporcovi zaplatenia 1.366,82 eur ako i náhrady trov konania s odôvodnením, že dňa 15.6.2007 uzavrel s odporcom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorou sa navrhovateľ zaviazal odporcovi poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 345,52 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia a odporca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky s tým, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky navrhovateľa. Odporca sa poskytnutý úver zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v zmluve, pričom odporca nedodrжал platobnú disciplínu a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil, čím porušil dohodnuté úverové podmienky. Dňa 26.5.2011 navrhovateľ vyzval odporcu k úhrade dlžnej sumy v celkovej výške 1366,82 eur, ktorú sumu neuhradil, preto navrhol podanému návrhu vyhovieť ako i priznať náhradu trov konania spolu vo výške 190,03 eur plus súdny poplatok 81,50 eur.

Písomným podaním doručeným súdu 7.10.2013 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Odporca nemal výhrady voči vstupu vedľ. účastníka na jeho stranu do konania. Vedľajší účastník sa k veci písomne vyjadril v podaní z 27.11.2013. Uviedol, že v úverovej zmluve z 15.6.2007 malo dôjsť medzi zmluvnými stranami tiež i k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I. a zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II., a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8,9 a 13 úverových podmienok spoločnosti. Na základe takto uzavretej zmluvy vzniklo odporcovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I. prostredníctvom úverovej

karty za podmienok stanovených v hlave 8,9,10 a 11 úverových podmienok a právo na poskytnutie revolvingového úveru II. prostredníctvom kreditnej karty za podmienok stanovených v hlave 13 úverových podmienok. Uviedol, že podľa neho dodávateľ touto praktikou vnútil spotrebiteľovi aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v čase podpisu zmluvy vo sfére „ záujmu odporcu. Ako vyplýva z predtlačie uvedenej úverovej zmluvy, podpisom úverovej zmluvy odporca ako spotrebiteľ súčasne podpísal aj tú časť textu, ktorá je vytlačená v dolnej časti zmluvy drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom, a ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti, čím zo strany navrhovateľa došlo k zavádzaniu spotrebiteľa. I keď odporca úverovú zmluvu podpísal, je možné prijať záver o tom, že žalovaný nemal v zmysle okrem predmetnej úverovej zmluvy uzatvoriť aj zmluvu o revolvingovom úvere a preto ju je potrebné považovať za absolútne neplatný právny úkon pre nedostatok vôle žalovaného. Zmluvu o revolvingovom úvere je potrebné podriaďiť režimu zákona 258/2001 Z.z. o spotrebit. úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, pričom pre absenciu individualizácie zmluvy o revolvingovom úvere v smere náležitostí požadovaných v zmysle § 4 ods. 2,3 cit. zákona a s tým súvisiacim nedostatkom jej písomnej formy predpísanej zákonom, k uzatvoreniu platnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere medzi navrhovateľom a odporcom nedošlo. Takúto zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru je potrebné považovať za neplatnú aj pre nedodržanie zákonom predpísanej formy v zmysle § 40 ods. 1 Obč. zákonníka ako i pre nenaplnenie základných náležitostí právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zákonníka, týkajúci sa vôle a prejavu vôle, na základe čoho je potrebné uvedenú zmluvu považovať za absolútne neplatný právny úkon. Z predloženého splátkového kalendára vyplýva, že odporca doposiaľ uhradil navrhovateľovi sumu 1247,46 eur, pričom v dôsledku absolútnej neplatnosti zmluvy o revolvingových úveroch nemá navrhovateľ nárok na zaplatenie jednotlivých nárokov uplatnených v žalobe, ktoré spolu s istinou mali tvoriť sumu 2.614,28 eur. Pokiaľ odporca reálne čerpal peňažné prostriedky vo výške 1747,93 eur a navrhovateľovi na daný úverový rámec zaplatil sumu 1247,46 eur, navrhovateľ by mal nárok len na zaplatenie sumy vo výške 500,47 eur. Keďže sa v danom prípade jedná o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to plnením z neplatného právneho úkonu, ktorý nárok sa premlčuje v dvojročnej premlčacej dobe v zmysle § 107 ods. 1 Obč. zákonníka, vzniesol námietku premlčania ohľadom zaplatenia sumy 500,47 eur a nárok uplatnený navrhovateľom vo výške 866,35 eur (1366,82 eur mínus 500,47 eur) za neoprávnený a nedôvodný, nakoľko navrhovateľ naň nemá platný právny titul. Preto s poukazom na uvedené navrhol podaný návrh v celom rozsahu zamietnuť ako i priznať náhradu trov konania.

Zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že na základe uzavretej úverovej zmluvy z 15.6.2007 došlo zo strany navrhovateľa k poskytnutiu i revolvingového úveru aj k poskytnutiu kreditnej karty, ktorá bola odporcom aktivovaná a prostredníctvom ktorej čerpal finančné prostriedky. Uviedol, že revolvingový úver bol najskôr dohodnutý vo výške úverového rámca 663,88 eur, ktorý bol neskôr navýšený na sumu 1161,79 eur. Výšku RPMN nebolo možné presne určiť, keďže sa úver čerpal a následne doplňal a menili sa údaje pre výpočet RPMN. Uviedol, že z predloženého splátkového kalendára vyplýva, že odporcovi boli poskytnuté peňažné prostriedky v celkovej výške 1.747,93 eur, pričom odporca uhradil sumu 1.247,46 eur, a keďže sa odporca dostal so splácaním do omeškania, návrh bol podaný dôvodne. Uviedol, že podľa neho sú podstatné náležitosti úverovej zmluvy splnené a zrozumiteľné, odporca s podmienkami súhlasil, čo vyjadril svojím podpisom na zmluve, preto navrhol podanému návrhu vyhovieť, ako i priznať náhradu trov konania s tým, že ich vyčíslil v lehote troch dní.

Zástupca vedľajšieho účastníka v priebehu konania prevzal zastupovanie i samotného odporcu. Na pojednávaní sa v celom rozsahu pridržiaval skutočností uvedených vo vyjadrení zo dňa 27.11.2013.

Odporca sa vo svojej výpovedi pripojil k vyjadreniam jeho zástupcu a zároveň vedľ. účastníka. Potvrdil, že keď uzatváral úverovú zmluvu z 15.6.2007, túto uzatváral kvôli nákupu práčky, vôbec si nevšimol, že sú tam i nejaké ustanovenia o poskytnutí revolvingového úveru. Úver, ktorý si bral na práčku, riadne splatil. Nejaký čas po uzatvorení tejto úverovej zmluvy mu prišla poštou úverová karta s pokynom, že si ju má aktivovať prostredníctvom telefónneho čísla. Uviedol, že s navrhovateľom už v súvislosti s touto kartou nič nepodpisoval a neposielal mu nič naspäť. Kartu aktivoval len prostredníctvom hlasovej služby cez telefón. Potvrdil, že najprv mu bol poskytnutý nižší úverový rámec, ktorý mu bol potom zvýšený len formou oznámenia, v súvislosti s čím on nič nepodpisoval. Potvrdil, že je možné, že prostredníctvom tejto karty vyčerpal sumu okolo 1700,- eur, pričom navrhovateľovi zaplatil postupne v splátkach sumu okolo 1200,- eur, pričom zvyšok nie je ochotný uhradiť z dôvodov, ktoré uviedol jeho zástupca.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16C 54/2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ ako obchodná spoločnosť s predmetom podnikania okrem iného aj poskytovanie spotrebiteľských úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom uzavrela dňa 15.6.2007 s odporcom ako fyzickou osobou úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi úver za účelom nákupu práčky vo výške 10.409,-Sk, ktorý úver sa zaviazal odporca zaplatiť v mesačných splátkach po 1050,- Sk, pri počte splátok 11, konečnej výške úveru 11.555,- Sk, RPMN 22,8% s tým, že dátum prvej splátky je 15.7.2007. V záverečnej časti uvedenej úverovej zmluvy je drobným a ťažko čitateľným písmom uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rube tejto listiny (str. 1) a na samostatnom liste (str. 2,3). V poslednom odseku uvedených ustanovení je uvedené, že klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., čiže zmluvu o RU I. a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8a 9 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RU I. vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I. prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8,9,10 a 11 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Ďalej zo záveru zmluvy vyplýva, že klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II., čiže zmluvy o RU II. a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 13 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RU II vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru II. prostredníctvom kreditnej karty za podmienok stanovených v hlave 13 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s..

Z hlavy 8 § 1 úverových zmluvných podmienok navrhovateľa vyplýva, že zmluvné strany, klient a spoločnosť sa popri úverovej zmluve dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvy o RU I.. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RU I. vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a spoločnosti povinnosť RU I. za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať RU I. opakovane prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v týchto UP a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca, spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec RU1 vo výške 15.000,- Sk s tým, že klient sa uzatvorením tejto zmluvy zaväzuje poskytnutý revolvingový úver I. spoločnosti vrátiť a zaplatiť jej za poskytnutie RU I. úroky.

V hlave 9 § 5 sa dohodlo, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý RU I. , a to v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu a teda poskytnutiu RU I., ak nie je na lícnej strane úverovej zmluvy uvedené inak. Výška pravidelnej mesačnej splátky RU I. bola medzi klientom a spoločnosťou dohodnutá vo výške 4% z výšky dohodnutého úverového rámca RU I. platného ku dňu splatnosti danej splátky, v jednotlivých splátkach sú zahrnuté dohodnuté úroky, príslušná časť čerpaného RU I. a pravidelné poplatky napr. poplatok za výpis a prípadné nepravidelné poplatky ako napr. poplatok za výber z automatu , za blokovanie karty . Ďalej sa dohodlo, že klient je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby, ďalej len poplatky, ktorých výška je daná sadzobníkom poplatkov platným v dobe vzniku poplatkovej povinnosti, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto úverovej zmluvy a ktorý je obsiahnutý v metodickéj príručke. V hlave 9 § 6 sa dohodlo, že jednotlivé platby podľa ustanovenia § 4 ods 2 písm. i/ zákona 258/2001 Z.z. sú uvedené, prípadne určené spôsobom výpočtu v sadzobníku poplatkov. V hlave 9 § 8 sa dohodlo, že klient je povinný platiť úrok z poskytnutého RU I. vo výške mesačnej úrokovej miery aktuálne platnej v okamihu splátky RU I. , v ktorej je obsiahnutá platba úroku. V hlave 10 § 1 sa dohodlo, že v súlade s ustanoveniami hlavy 8 § 1 týchto úverových podmienok, spoločnosť podľa svojho rozhodnutia zašle klientovi úverovú kartu, vydanie a používanie úverovej karty sa riadi týmito úverovými podmienkami. V hlave 13 sú uvedené podmienky poskytnutia revolvingového úveru II. .

Zo splátkového kalendára vystaveného navrhovateľom /z čl. 4 až 10 spisu/ mal súd preukázané, že odporcovi bol poskytnutý typ úveru YES, výška úveru 1161,79 eur, na základe úverovej zmluvy z 15.6.2007. Z uvedeného splátkového kalendára vyplýva, že dňa 14.3.2008 bol odporcovi schválený úver 663,878377 eur, pričom zo stĺpca v tabuľke s názvom debet pri istine vyplýva, že prostredníctvom zaslanej úverovej karty odporca postupne vyčerpал sumu 1747,93 eur a postupne v splátkach uhradil navrhovateľovi sumu 1247,46 eur, pričom z uvedeného splátkového kalendára vyplýva, že podľa evidencie navrhovateľa mal odporca vrátane poplatkov a úrokov zaplatiť spolu 2614,28 eur, a keďže uhradil sumu 1247,46 eur, zostalo mu k úhrade 1366,82 eur.

Z listu z 26.5.2011 mal súd preukázané, že v uvedenom liste navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1366,82 eur, pričom uviedol, že na základe úverovej zmluvy mu bol poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom 1161,79 eur. Zároveň uviedol, že si uplatňuje voči odporcovi právo na splatenie celého čerpaného úveru z dôvodu, že napriek opakovaným výzvam z jeho strany nedošlo k riadnemu a skorému vráteniu dohodnutých splátok úveru.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z., spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa ust. § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z., na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov), sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, A. T. proti Z. F. SA proti José M. H., D. a T., v ktorom sa konštatuje, že

účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoví z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislemu uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2007 (do účinnosti zák. č. 568/2007 Z.z.), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. v uvedenom znení, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v uvedenom znení, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; (§ 2 ods. 2 Obchodného zákonníka) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. (§ 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov)

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v uvedenom znení, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v uvedenom znení, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí (§ 43 Občianskeho zákonníka) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v uvedenom znení, zmluva ďalej obsahuje a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, b) sankcie za porušenie zmluvy, c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek, d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Z predloženej úverovej zmluvy č. 37061169145000 uzavretej medzi účastníkmi z 15.6.2007 možno ustáliť, že niet pochyb o tom, že účastníci konania dňa 15.6.2007 uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 10.409,- Sk na nákup tovaru- práčky. Touto zmluvou však podľa názoru súdu navrhovateľ v ďalších ustanoveniach zmluvy vopred vnútil konajúcej osobe - odporcovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu (získanie úveru na nákup práčky), čo potvrdil vo svojej výpovedi i odporca, ktorý uviedol, že si ani nevšimol, že mu navrhovateľ ponúkol v zmluve aj revolvingové úvery. Ako totiž vyplýva z danej predtlačky úverovej zmluvy, konajúca osoba - odporca sa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísal aj pod tú časť predtlačky listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti, pričom tieto ustanovenia zmluvy sú písané drobným a ťažko čitateľným písmom, a to najmä v porovnaní s tou časťou zmluvy, ktorá bola vo sfére záujmu odporcu, teda týkajúca sa úveru na nákup práčky. Teda, ak chcel odporca získať úver na zakúpenie tovaru, čo bolo jeho primárnou pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu s navrhovateľom, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlačku listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu, získania revolvingového úveru I. a II.. Podľa názoru súdu sa potom v tomto prípade dá usudzovať o nedostatku vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom ako bolo primárne vo sfére jeho záujmu (spotrebiteľ je tak sústredený jedine na primárny právny úkon, v prejednávanej veci nákup elektro tovaru- práčky a získanie úveru za tým účelom, pričom v dôsledku nemožnosti akejkoľvek zmeny predtlačky predloženej listiny koná neuvážene a nevedome aj s účinkami smerom k uzavretiu sekundárneho právneho úkonu, s čím dodávateľ už vopred kalkuluje). I keď odporca v zmluve prehlásil, že sa oboznámil s úverovými podmienkami a súhlasí s nimi bez výhrady zaiste nemal vôľu a v praxi ani čas oboznamovať sa s tou časťou úverových podmienok týkajúcou sa

práve úverového rámca - revolvingového úveru a úverovej karty. Súd má tiež pochybnosti o tom, či mal vôbec odporca reálnu možnosť oboznámiť sa znením uvedených úverových podmienok pri kúpe tovaru a taktiež súčasne pochopiť ich právny význam, keďže tieto podmienky sú veľmi rozsiahle, písané drobným ťažko čitateľným písmom s množstvom odbornej právnej terminológie. S poukazom na uvedené dôvody sa súdu javí takýto právny úkon účastníkov konania špecifikovaný v závere úverovej zmluvy ako zmluvu o revolvingovom úvere I. a II. za neplatný, a to s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pre nedostatok vážnej vôle uzavrieť takúto zmluvu.

Súd má v ďalšom za to, že uvedený postup navrhovateľa sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ust. Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu.

Zo záveru uvedenej úverovej zmluvy vyplýva, že účastníci podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. resp. II. pričom z uvedených dojednaní vyplýva, a to z hlavy 8 § 2, že úverovú kartu špecifikovanú v hlave 10 a 11 týchto úverových podmienok spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickú príručku, je spoločnosť oprávnená klientovi zaslať, ak si bude riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, úverových podmienok a platných právnych predpisov. Z hlavy 10 §1 vyplýva, že v súlade s ustanoveniami hlavy 8 § 1 týchto úverových podmienok, spoločnosť podľa svojho rozhodnutia zašle klientovi úverovú kartu. Z uvedených dojednaní potom nesporne vyplýva, že napriek tomu, že účastníci úverovej zmluvy sa mali dohodnúť i na zmluve o revolvingovom úvere I. a II., bolo možnosťou navrhovateľa a na posúdení navrhovateľa, či zašle odporcovi úverovú kartu s pokynmi na jej aktiváciu. Z uvedených dojednaní potom vyplýva, že odporca na základe podpísanej zmluvy nemal právny nárok na poskytnutie úverového rámca a teda revolvingového úveru, na základe čoho dospel súd k záveru, že v danom prípade zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje také ustanovenia, v zmysle ktorých by bol tento záväzkový vzťah bezpodmienečne individualizovaný, a to ani v zmysle § 4 ods. 2,3 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31.12.2007, pričom súd sa stotožňuje i s názorom zástupcu vedľajšieho účastníka i odporcu, že v danom prípade nedošlo ani k dodržaniu predpísanej písomnej formy, ako to požaduje ustanovenie § 4 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z.z., a preto je zmluva o revolvingovom úvere, na ktorú navrhovateľ poukazuje aj z tohto dôvodu neplatná, a to v zmysle § 40 ods. 1 Obč. zákonníka.

Podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ust. § 451 ods. 2 Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ust. § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1,2 cit. zákona, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 103 cit. zákona, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Keďže odporcovi bola bezpochyby na základe vyššie uvedeného neplatného právneho úkonu navrhovateľom poskytnutá suma 1747,93 eur, navrhovateľovi mohlo vzniknúť v súlade s ust. § 456 v spojení s ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo požadovať od odporcu len vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške poskytnutého plnenia, teda v sume 1747,93 eur. Vzhľadom k tomu, že odporca podľa splátkového kalendára vystaveného navrhovateľom tomuto plnil spolu sumou 1247,46 eur, navrhovateľovi vznikol nárok v zmysle vyššie uvedeného len na zaplatenie rozdielu medzi uvedenými sumami, čo predstavuje sumu 500,47 eur. Keďže sa podľa názoru súdu v danom prípade nepochybne jedná o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý nárok sa premlčuje v zmysle § 107 ods. 1 Obč. zákonníka, v dvojročnej premlčacej lehote, a keďže odporca poslednú časť uvedenej sumy naposledy čerpal 22.10.2010 prostredníctvom výberu z bankomatu a predchádzajúce finančné čiastky čerpal v predchádzajúcom období, a keďže žaloba bola na súd podaná až 12.9.2013, dospel súd k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je v celom rozsahu premlčaný, a preto súd podaný návrh v tejto časti zamietol. Čo sa týka zvyšku uplatneného nároku navrhovateľom vo výške 866,35 eur (1.366,82 eur mínus 500,47 eur) v tejto časti súd považoval návrh za neoprávnený a nedôvodný, nakoľko navrhovateľ naň nemá platný právny titul, a preto s poukazom na vyššie uvedené návrh i v tejto časti zamietol.

Navrhovateľ nemal v konaní úspech žiadny, odporca a vedľajší účastník na strane odporcu boli v konaní v celom rozsahu úspešní. Odporca prostredníctvom zástupcu žiadal priznať náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia, pričom jeho zástupca bol zároveň zástupcom vedľ. účastníka, pričom i vedľ. účastník žiadal priznať náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k tomu, že odporca i vedľ. účastník na strane odporcu mali v konaní plný úspech, súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. im priznal náhradu trov konania potrebných pre účelné uplatňovanie alebo bránenie práva účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporcovi i vedľ. účastníkovi vznikli trovy konania za právne zastúpenie advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, pričom ide o trovy právneho zastúpenia z hodnoty sporu 1366,82 eur, pričom základná sadzba tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov / ďalej len „vyhláška“/ potom predstavuje 71,37 eur. Zástupcovi odporcu i vedľajšieho účastníka patrí odmena a náhrady za nasledovné úkony právnej služby, a to za prevzatie veci a príprava zastúpenia vedľ. účastníka 71,37 eur, vyjadrenie vo veci samej z 27.11.2013 71,37 eur, plus 2 x režijný paušál á 7,81 eur, účasť na pojednávaní 23.6.2014 á 71,37 eur plus 1 x režijný paušál 8,04 eur, ďalej cestovná náhrada advokáta podľa § 16 ods. 4 vyhlášky za cestu motorovým vozidlom dňa 23.6.2014 z Lučenca do Prievidze na pojednávanie a späť vo výške 68,78 eur (náhrada za použitie motorového vozidla: 0,183 eur x 240 km = 43,92 eur a náhrada za pohonné hmoty pri priemernej spotrebe paliva 7,00 l x 240km/100km x priemerná cena paliva 1,48 eur = 24,86 eur), z čoho si uplatnil len jednu tretinu, t.j. 22,93 eur a z titulu náhrady za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhl. vo výške 107,20 eur (osem polhodín cesty z Lučenca do Prievidze a späť x 13,40 eur), z čoho si uplatnil jedu tretinu 35,73 eur a potom celkom trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú vrátane DPH / 20 % zo sumy 138,07 eur, t.j. 27,61 eur za úkony a náhrady vykonané po 16.4.2014 / 324,04 eur, na ktorých náhradu súd zaviazal navrhovateľa, keďže bol v konaní v celom rozsahu neúspešný. Je potrebné uviesť, že z hľadiska účelnosti súd nepriznal zástupcovi, ktorý v konaní zároveň zastupoval odporcu i vedľ. účastníka odmenu za jeden úkon právnej pomoci, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia odporcu na pojednávanie 23.6.2014, pretože sa jednalo o to isté zastúpenie, ktoré vykonával i pre vedľ. účastníka, preto mu podľa názoru súdu náhrada za tento úkon právnej služby nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.